

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 2017

Πρὸς
Τὸν εὐαγγῆ Ἱερὸ Κλῆρο,
τοὺς Ὁσιωτάτους Μοναχοὺς καὶ Μοναχῆς
καὶ τὸν φιλόχριστο Λαὸ τοῦ Θεοῦ

*Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ
Χαίρετε ἐν Κυρίῳ!*

Εὐθὺς ὡς ἐπεφάνη ἡ αὐγὴ τοῦ Νέου Ἔτους δὲν ἔμεινε κενὸ στόμα νὰ μὴν προφέρει καὶ αὐτὶ νὰ μὴν ἀκούσει εὐχῆς κυρίως ὑπὲρ μακροζωΐας καὶ εὐτυχίας. Δύο εἶναι κυρίως τὰ ἀγαθὰ ποὺ ἐπιθυμεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀποκτήσει καὶ νὰ ἔχει ἀναφαίρετα καὶ ἀπεριόριστα, τὴν ζωὴν καὶ τὴν εὐδαιμονία. Αὐτὰ διακαῶς ποθεῖ καὶ ἐπιδιώκει, αὐτὰ ἀποτελοῦν τοὺς ἄξονες τῆς υπάρξεώς του, σ' αὐτὰ ἐνορᾷ καὶ συναισθάνεται τὸν γνήσιο προορισμὸ του.

Ἐσονδήποτε καὶ ἂν οἱ πολυχρονιστικὲς καὶ εὐδαιμονιστικὲς εὐχῆς μας φέρουν ἐκάστοτε τὴν σφραγίδα τῆς τυπικῆς κοινοχρησίας καὶ τῆς τετριμμένης φιλοφροσύνης, ὅπως συνήθως ἀνταλλάσσονται ἀμοιβαίως μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ἐν τούτοις ἔχουν πολυσήμαντο βᾶθος καὶ σπουδαῖο περιεχόμενο, διότι ἀποδεικνύουν τὴν ἀνωτερότητα καὶ εὐγένεια τοῦ ἀνθρώπου ἐπάνω ἀπὸ ὅλα τὰ δημιουργήματα καὶ τὸν ὑψηλὸ προορισμὸ τῆς υπάρξεώς του.

Ὁ ἄνθρωπος πλάσθηκε καὶ προορίσθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ γιὰ νὰ ζεῖ τὴν ἀτελεύτητη ζωὴ. Γι' αὐτὸ ὅσονδήποτε καὶ ἂν κατὰ τὴν ἐπίγεια διαδρομὴ του βλέπει τὸν θάνατο γύρω του νὰ ἀπειλεῖ τὴν ὑπαρξή του, ἐν τούτοις τὸν θεωρεῖ ξένο, ἀλλότριο τῆς δικῆς του φύσεως, σὰν κάτι ἀφύσικο καὶ παράλογο. Γι' αὐτὸ ποθεῖ τὴν ζωὴν.

Ὁ σαρκωθεὶς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ διεκήρυξε ὅτι ἦλθε στὸν κόσμον, ὥστε οἱ ἄνθρωποι νὰ ἔχουν ζωὴ καὶ περισσεῖα ζωῆς (Ἰωάννου ι' 10).

Αὐτὴ τὴν ζωὴν χαρίζει ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς σ' ὅσους πιστέψουν σ' Αὐτόν, ποὺ ἀκόμη κι ἂν πεθάνουν θὰ ζήσουν, ὅπως διεκήρυξε «ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται» (Ἰωάννου ια' 25). Οἱ ἄνθρωποι μετέχουμε σ' αὐτὴ τὴν ζωὴν μὲ τρόπο ποὺ εἶναι μυστήριον, κατὰ τὸ ἀποστολικὸ «ἡ ζωὴ ἡμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ» (πρὸς Κολοσσαεῖς γ' 3), ἀλλὰ ποὺ εἶναι ἀληθινός, ποὺ συμβαίνει πράγματι. Μὲ τὴν συμμετοχὴ μας στὰ ἅγια Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας νικᾶμε τὴν φθορὰ καὶ τὸν θάνατον καὶ ζοῦμε μαζί μὲ τὸν ἀθάνατον καὶ αἰώνιον Θεόν.

Μαζὶ μὲ τὴν ζωὴν ὁ ἄνθρωπος ποθεῖ καὶ τὴν εὐδαιμονία, τὴν εὐτυχισμένην ζωὴν τὴν ἀπαλλαγμένην θλίψεων, πόνων, ἀσθενειῶν, δοκιμασιῶν καὶ ὄλων τῶν λυπηρῶν. Παρὰ ταῦτα σὲ τίποτε δὲν βρίσκει ὁ ἄνθρωπος στὴν παρούσα ζωὴ τὸ πλήρωμα τῆς εὐτυχίας, τὴν ὁποία τόσο διψᾷ. Οὔτε ἡ υγεία ἀποτελεῖ τὸ κορύφωμά της, οὔτε ὁ πλοῦτος κατευναζεῖ τὴν ἐπιθυμία της, οὔτε ἡ δόξα τὴν ικανοποιεῖ. Ὅποιαδήποτε δὲ ἡδονὴ τῶν αἰσθήσεων, ἕνεκα τῆς βραχύτητας καὶ τοῦ κενοῦ ποὺ συνοδεύει τὸν χορτασμὸ της, δὲν εἶναι ικανὴ νὰ ικανοποιήσῃ αὐτὸν τὸν πόθον τῆς εὐτυχίας.

Τὴν ἀληθινὴν καὶ ἀσφαλῆ εὐτυχία ἀπολαμβάνει ὁ ἄνθρωπος μόνο πλησίον τοῦ Θεοῦ. Στὴν παρούσα ζωὴ προγεύεται τὰ ἀγαθὰ τῆς αἰώνιας ζωῆς, τότε, στὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ τὸ πλήρωμα. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ αἰώνιος ζωὴ μὲ τὸν Θεὸν χαρακτηρίζεται πανήγυρις καὶ ἑορτὴ γιὰ τοὺς Γάμους τοῦ Ἄρνιου μετὰ τῆς Νύμφης Ἐκκλησίας (Ἀποκαλύψεως ιθ' 7, 9), ὅπου ἡ εὐφροσύνη καὶ ἡ ἀγαλλίαση εἶναι ἀτελεύτητη καὶ συνεχῶς προοδεύουσα καὶ αὐξανόμενη. Αὐτὴ τὴν ἐμπειρία καταγράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέγοντας, ὅτι μὲ τὴν πίστην προσερχόμεθα σὲ Ἀγγελικὴν πανήγυριν καὶ σὺναξιν ἐκλεκτῶν (πρβ. πρὸς Ἑβραίους γ' 23).

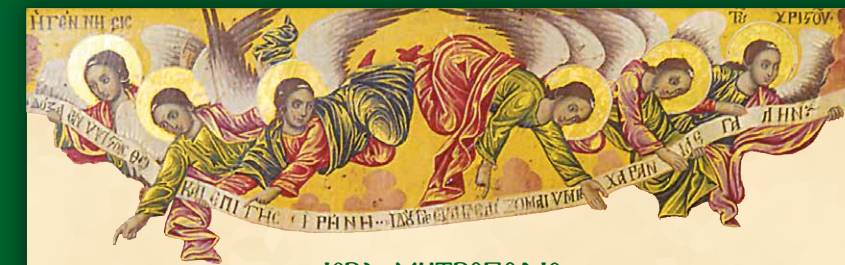
Συνεπῶς οἱ εὐχῆς ποὺ ἀνταλλάσσουμε οὐσιαστικὰ μᾶς ὑπενθυμίζουν ὅτι ἡ ἀληθινὴ εὐτυχία μας ἐξασφαλίζεται, ὅταν ζοῦμε σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ τὸ θέλημα τῆς ἀμαρτίας προκαλεῖ στὸν ἄνθρωπον θλίψη, πόνο, δάκρυα, ἀγωνία καὶ θάνατον, κατὰ τὸν ἀποστολικὸν λόγον «τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἀμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος» (πρὸς Ρωμαίους στ' 23).

Στὴν ἀρχὴν τοῦ Νέου Ἔτους αὐτὲς οἱ ἀλήθειες ἅς νοηματοδοτήσουν καὶ ἅς στηρίξουν τὴν πορεία τοῦ καθενός μας.

Εὐλογημένο τὸ Νέο Ἔτος ἀπὸ τὸν Θεὸ
Μὲ θερμὲς πατρικὲς ἐόρτιες εὐχῆς

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

*† Ο Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ*

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ὙΜΗΤΤΟΥ

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2016

τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Πρὸς
Τὸν εὐαγγῆ Ἱερὸ Κλῆρο,
τοὺς Ὁσιωτάτους Μοναχοὺς καὶ Μοναχῆς
καὶ τὸν φιλόχριστο Λαὸ τοῦ Θεοῦ

*Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ
Χαίρετε ἐν Κυρίῳ!*

*Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».*

(Λουκᾶ β' 14)

Μὲ αὐτὰ τὰ λόγια οἱ Ἄγγελοι ἀσπᾶσθησαν, χαιρέτισαν πανηγυρικά καὶ ἀνήγγειλαν τὸ χαρμόσυνο μήνυμα στοὺς ἀνθρώπους, τὴν γέννηση τοῦ Σωτῆρος καὶ Λυτρωτοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μὲ τοὺς ἴδιους λόγους κι ἐγὼ χαιρετίζω τὸ πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας καὶ καλῶ ὅλους νὰ ἐορτάσουμε σήμερα Χριστοῦ τὴν γέννηση προσερχόμενοι στὸ ταπεινὸ λίκνο τοῦ σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, πὺ πτώχευσε, ὥστε ἐμεῖς μὲ τὴν δική Του πτωχεῖα νὰ πλουτίσουμε (Κορινθίους Β' η', 9), ἀπολαμβάνοντες θεῖες δωρεές καὶ εὐεργεσίες.

Σήμερα Χριστὸς γεννᾶται καὶ δοξάζεται Θεός. Σήμερα Χριστὸς γεννᾶται καὶ γῆ πᾶσα τὴν εἰρήνη φέρει καταπαύουσα τὸν πόλεμο τῆς ἁμαρτίας. Σήμερα Χριστὸς γεννᾶται ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, ἀφοῦ ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ εὐδοκία τοῦ Θεοῦ Πατέρα. Σήμερα ἔλεος καὶ ἀλήθεια συναντήθηκαν (Ψαλμοῦ πδ' (πε') 84, 11). Σήμερα δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν. Σήμερα ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε (Ψαλμοῦ πδ' (πε') 84, 12). Σήμερα Κύριος ἔδωσε χρηστότητα καὶ ἡ γῆ γιὰ μᾶς δίνει τὸν καρπὸ αὐτῆς (Ψαλμοῦ πδ' (πε') 84, 13).

Στὸ σκοτάδι τῆς γεμάτης ἀπὸ μυστήρια καὶ θαύματα ἐκείνης νύκτας ἔλαμψε ἡ οὐράνια ἀναταύγεια τοῦ πλήθους τῶν Ἀγγέλων πὺ ἔψαλαν τὸν ἀγγελικὸ ὕμνο ἀναγγέλοντας ὅτι «*ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτῆρ*» (Λουκᾶ β' 11). Πρῶτοι οἱ ἄκακοι Ποιμένες τῆς πεδιάδας τῆς Βηθλεὲμ ἄκουσαν τὴν χαρμόσυνη εἶδηση τῆς πραγματοποιήσεως τῆς προσδοκίας τῶν ἐθνῶν (Γενέσεως μθ' 10) καὶ πρῶτοι αὐτοὶ ἀξιώθηκαν νὰ δοῦν τὸν Υἱὸ τῆς Παρθένου «*Βρέφος ἐσπαργανομένον κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ*», βέβαιοι ὄντες ὅτι κάτω ἀπὸ τὴν πενιχρὴ ἐκείνη ἐμφάνιση εἶχε ἤδη κατέλθει ἡ δόξα τοῦ Ὑψίστου, ἡ εἰρήνη τῆς γῆς, ἡ εὐδοκία τῆς ἀνθρωπότητος.

Οἱ ταπεινοὶ ἐκεῖνοι προσκυνητὲς τοῦ πτωχότερου ἀνθρώπινου τέκνου, οἱ Βοσκοὶ τῆς Βηθλεὲμ, ἐκπροσωποῦν ὅσους διαθέτουν ταπεινὲς καρδιὲς καὶ διάνοιες πὺ εἶναι ἔτοιμες νὰ δεχθοῦν τὴν ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ μὲ αὐτὸν τὸν ταπεινὸ τρόπο καὶ σχῆμα. Αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὴν ἀπαρχὴ τῶν ἐξουθενουμένων ἀπὸ τὴν τυραννία τῆς ἁμαρτίας, τὴν βιαιότητα τῆς πονηρίας, τὴν λεηλασία τῶν παθῶν, τοὺς

ὁποίους «*ἐξελέξατο ὁ Θεὸς ἵνα κατασχύνῃ τὰ ἰσχυρὰ τοῦ παρόντος κόσμου*» (πρὸς Κορινθίους Α' α' 27).

Ἄλλὰ δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι μόνο στοὺς ἄσημους Ποιμένες ἀπευθύνεται ὁ Θεός. Ὁ πρωτοφανὴς ἐκεῖνος ἀστέρας, τὸν ὁποῖον οἱ ἐπιφανεῖς σοφοὶ τῆς Ἀνατολῆς εἶδαν καὶ ἀπὸ τὸν ὁποῖο ὠδηγήθηκαν ἐνώπιον τοῦ Παιδίου γιὰ νὰ τὸ προσκυνήσουν, «*οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ*» (Ἡσαΐου θ', 6), καταδεικνύει τὴν ἀλήθεια, ὅτι τὸ Εὐαγγέλιο τῆς σωτηρίας ἀπευθύνεται ἐξ ἴσου καὶ πρὸς τοὺς ἐπίσημους καὶ ἐπιφανεῖς καὶ σοφούς. Διότι δὲν εἶναι ὁ Χριστιανισμὸς θρησκεία ὀρισμένης τάξεως ἢ ὀρισμένης καταστάσεως, ἀλλὰ ἡ θρησκεία τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸν ἀνθρωπο βλέπει παντοῦ ὁ Χριστὸς καὶ στὰ ράκη τοῦ ἐπαίτου, ὅσο καὶ στὸν θρόνο τῶν δυναστῶν.

Ὁ ἀπαραίτητος ὄρος πὺ τίθεται ἐνώπιον ὅσων ἐπιθυμοῦν νὰ κληρονομήσουν τὴν σωτηρία καὶ νὰ μετάσχουν στὴν νέα βασιλεία, στὴν καινὴ κτίση πὺ ἐγκαινίασε ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, εἶναι ὅτι ὅλοι πρέπει νὰ στραφοῦν καὶ νὰ γίνουν ὅπως τὰ παιδιά, κατὰ τὴν ρητὴ ἀξίωση Αὐτοῦ, τοῦ Μονογενοῦς Λόγου τοῦ Θεοῦ Πατρός (Ματθαίου ιη' 3), πὺ δὲν ἀπεστράφηκε τὰ παιδιά καὶ ὡς «*παιδίον νέον*» ἐφανίστηκε στὸν κόσμο.

Ὅσοι δὲν μποροῦν νὰ πλησιάσουν τὸν Θεὸ μὲ τὴν παιδικὴ ἀκακία καὶ ἀπλότητα, καὶ φρονοῦν ὅτι εἶναι σοφοί, καὶ διστάζουν νὰ κοπιάσουν καὶ νὰ ταπεινωθοῦν γιὰ νὰ γίνουν κοινωνοὶ καὶ κάτοχοι τῆς ἀληθινῆς σοφίας, δὲν μπο-

ροῦν νὰ ἔχουν θέση μὲ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, ὁποῦδήποτε καὶ ἂν στέκουν καὶ ὁποιοιδήποτε καὶ ἂν εἶναι καὶ ὁποιαδήποτε ἐξουσία καὶ δύναμη καὶ ἂν διαθέτουν, διότι ἡ οἴηση, ἡ ἀλαζονεία καὶ ὁ ἐγωῖσμὸς δὲν ἔχουν καμμία θέση καὶ σχέση πρὸς τὴν «*ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ*» (Ἰωάννου δ' 23, 24) λατρεία τοῦ Θεοῦ, τὴν μόνη ἐνώπιον Αὐτοῦ εὐπρόσδεκτη λατρεία.

Στολισμένοι κι ἐμεῖς μὲ τὴν ταπείνωση, τὴν πίστη καὶ τὴν καθαρότητα τῆς ψυχῆς μας ἂς προσέλθουμε νὰ προσκυνήσουμε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν «*κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ*».

Χρόνια πολλὰ καὶ εὐλογημένα.
Μὲ ἐόρτιες θερμὲς πατρικὲς εὐχὲς γιὰ ὅλους.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ὁ Κασσαριανῆς Βῆσις Ἡε Σαυνῆ

† Ὁ Κασσαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

